

หน้ากาก

บทที่ 36

การพบยุพยง นอกจากสุขภาพสุขใจกับการใกล้ชิดผู้หญิงสาวสวยที่เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นแล้ว ยังหมายถึงข้อมูลทางการค้า ที่เจ้านายของเขากระหายอยากจะได้ เพื่อที่จะใช้เป็นอาวุธป้องกันตัวเองและฟาดฟันคู่แข่ง เป็นโชคลาภสองต่อที่ชายหนุ่มไม่อาจปฏิเสธพอหญิงสาวโทรศัพท์มา เขาก็ออกจากบ้านทันที

ยุพยงรู้เพียงเท่าที่ตัดทอนและญาติรู้ ว่าธุรกิจของชายหนุ่มคือเศษเสี้ยวของงานที่ จาริตเป็นใหญ่อยู่ในวงการ เธอเองเคยมาดูหน้าร้านแต่ไม่กล้าปรากฏตัว กลัวว่าจะพบคนรู้จักที่มีการติดต่อกับจาริต เช่นเดียวกับที่ตัดทอนกลัว

รหัทออดอ้อนยุพยงเหมือนที่ทำกับตัดทอน ว่าเขาไม่มีพื้นฐานในงานที่เพื่อนซึ่งเป็นหุ้นส่วนทิ้งไว้ให้ทำมากนัก และกำลังลำบากลำบากกับมันหนักหนา ดังนั้นพอรู้อะไร ยุพยง ก็บอกออกมาโดยไม่รู้ ว่าอีกฝ่ายจ้องจับทุกคำพูดอยู่ในท่าที่สุขุมเยือกเย็น

เธอคิดเพียงแค่ว่าให้เขาได้ศึกษางาน วางใจว่าไม่ว่าจะอย่างไร คนเล็กๆ อย่างรหัท ไม่มีทางที่จะย้อนมาเป็นภัยอันตรายกับยักษ์ใหญ่ในวงการอย่างจาริต

ข้อมูลที่เธอส่งให้ด้วยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้ชรั่มภพอใจ ยอดขายของเจ้านายฟุงเป็นสองเท่าเป็นเดือนที่สามแล้ว ส่วนแบ่งตลาดที่ได้รับน่าจะเป็นหลักประกันที่ดีสำหรับช่วงเวลาอีกสามเดือนข้างหน้า ชรั่มภสัญญาว่าถ้ายอดขายโดยเฉลี่ยคงที่อยู่ที่สองเท่าเป็นเวลาหกเดือน เขาจะเป็นอิสระจากงานนี้ บริษัทใหม่ที่ถูกเปิดขึ้นมาในนามของเขา จะกลายเป็นของเขาและปองทองคนละครึ่ง

พอได้โอกาสคุยเรื่องงาน ชายหนุ่มก็อ้อนยุพยงว่า

“ ผมกำลังคิดจะนำของเข้าจากเมืองนอกด้วยนะครับ คุณหยงแต่คงต้องเจอปัญหามากมาย ยิ่งเจอภาษีขาเข้าด้วยแล้วคงจะสู้กับใครๆ เขายาก ”

เธอแนะนำว่า “ ต้องหาเส้นสายซิคณะระ คู่แข่งไม่เสียภาษีเราไปเสียเต็มที่ก็มีแต่เจ็งกับเจ็งเท่านั้นเอง ”

“ ผมไม่รู้จักไปหาใคร เห็นพวกที่มีเส้นสายก็โดนจับกันเป็นแถว ”

“ มันต้องเข้าไปให้ถูกคนและถูกจังหวะ เอาอย่างนั้นนะ หยงจะหาซื้อกับเบอร์โทรคนติดต่อให้ แต่คุณระอย่าเอ่ยชื่อหยงออกมาเด็ดขาดเชียวนะ ไม่อย่างนั้นประเดี๋ยวรู้ไปถึงหู “คนนั้น” เข้าละก็.... หยงซีเกียจจะหาข้อแก้ตัว ”

“ แคร้เขามากนักหรือ ” ชายหนุ่มแก้งถามเหมือนตัดพ้อ

“ แคร้ซี ” ดวงตาเธอพรวาระยับไม่สอดคล้องกับคำพูด

ไม่ใช่ครั้งเดียวที่เธอบอกเขาว่า “ ของกำลังจะเข้าท่าเรือหลายตู้คอนเทนเนอร์ คนนั้นเค้าก็เลยกำลังยุ่ง บางทีถ้ามีของสำคัญๆ เข้ามา เขาต้องไปคุยกับผู้ใหญ่ด้วยตัวเองด้วยเพื่อไม่ให้พลาด ”

“ คราวนี้อะไรจะเข้ามาบ้างละอะ ”

“ ออยากรู้หรือ หยงส่งสำเนารายการให้ได้ทั้งหมดเลยหน้า ถ้าอยากจจะรู้จริงๆ ละก็ ”

สิ่งที่ตามมาคือข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น

ในวันนี้เธอบอกเขาว่า

“ วันก่อนหยงแอบเห็นคนนั้นเค้าพิมพ์รหัสผ่านเข้าระบบงานพอมาลองพิมพ์ดูบ้างแล้วมันก็เข้าระบบได้ ขำจิงเลย ที่นี้ไม่มีอะไรที่หยงจะไม่รู้อีกแล้ว ”

ชายหนุ่มรู้สึกเหมือนโชคลาภก้อนใหญ่ตกลงมาตรงหน้า!!!

ไม่ใช่ตัดทอนคนเดียวที่จะต้องซ้อคหากรู้ถึงความสัมพันธ์ของคนทั้งสอง หากแต่ว่าเป็นจาริตด้วย ความระแวงในตัวตัดทอนทำให้หนุ่มใหญ่มหาเศรษฐีหันมาใช้เวลากับเธอมากขึ้น ปล่อยให้ยุพยง

หญิงสาวที่เขาไว้วางใจเป็นอิสระ

สีหน้าบึ้งตึง ดวงตาแข็งกร้าวจับผิดของจาริต ทำให้ทัตทยา อึดอัด ตั้งแต่เธอบอกเขาเรื่องไม่อยากจะแต่งงานและจะขอแยกทาง จาริตมักจะมองเธอด้วยสายตาทุ่นขวางโดยไม่มีเรื่องพูดคุย

“ เจ้าหนุ่มคนนั้นก็พักอยู่ที่นี้ไม่ใช่หรือ ”

“ คุณริต นี่ไม่เกี่ยวกับเมษนะคะ ”

เสียงคล้ายคำรามแผ่ความอาฆาตมาดร้าย

“ ให้มันแน่นะว่าไม่เกี่ยว! ”

หนุ่มใหญ่สวมชุดกีฬาออกไปจากห้อง บังเอิญพบ “จำเลย” มาออกกำลังกายที่ห้องยิม เมษกำลังพักหลังจากออกกำลังกายแล้ว พอสมควร ยืนเหม่อลอยอยู่กับคนรู้จัก ชายหนุ่มถึงกับหน้าถอดสี เมื่อหันมาเห็นสีหน้าทุ่นขวาง ประกายตาแข็งกร้าวของจาริต

ชื่อเสียงของจาริตคำคอไว้ ไม่อย่างนั้นหนุ่มใหญ่มหาเศรษฐีคง อาละวาดเพราะความโกรธเกรี้ยวหึงหวงแล้ว

จาริตระบายอารมณ์กับเครื่องบริหารอย่างรุนแรง รูปลักษณ์ที่ เห็นชัดเจนในวันนี้ของเมษทำให้เขาเกิดจินตนาการจิตปรุงแต่งไปต่างๆ แล้วก็ระเบิดอารมณ์ออกมา สีหน้าแข็งประกายตาก้าวกระด้าง ทำให้ คนที่เคยพูดคุยกัทยายด้วยถึงกับชะงัก บ้างถอยหนีไปตามๆ กัน

ทัตทยาเปิดประตูเมื่อชายหนุ่มกลับขึ้นมากดออก เขาไม่พูด เลยสักคำ แต่ว่าผลึกเธอแรงจนเซถลาไปกระแทกผนังห้องแล้วเดิน ผ่านเข้าไประบายอารมณ์กับการเหวี่ยงโต๊ะเก้าอี้จนข้าวของในทิศทาง พาลตกลงมาแตกกระจาย ทัตทยาได้แต่สีหน้าซีดเผือด สะดุ้งผวา ตัวสั่นตระหนกตกใจหลบอยู่ตรงมุมห้อง...

เมษต่อโทรศัพท์ถึงยุพยงทันที แต่สัญญาณบอกว่าสายไม่ว่าง หญิงสาวกำลังง่วนอยู่กับเครื่องคอมพิวเตอร์ สนุกสนานกับการเข้า ระบบเครือข่ายงานของจาริต

จาริตโยงระบบการทำงานมาที่บ้านหรูที่เขาซื้อให้เธอ เหตุผล หนึ่งเพื่อตรวจดูงานในขณะที่เขามาอยู่ที่นี่ และสองเพื่อสอนงานให้เธอ เขาไว้วางใจและเชื่อมั่นว่ายุพยงฉลาดกว่าทัตทยา ถึงกับตั้งใจว่า ต่อไปจะให้ยุพยงเข้าไปช่วยคุมงานที่บริษัท

จาริตยังสงวนการเข้าถึงระบบงานระดับสูงสุดไว้เฉพาะตัว แต่เขาก็เผลอพิมพ์รหัสผ่านให้ยุพยงเห็นจนได้

เมื่อเมษโทรมา สายโทรศัพท์ของยุพยงจึงไม่ว่าง สายหนึ่ง ต่อเข้าระบบ อีกสายหนึ่งคุยกับรหัส

เมษต่อเบอร์มือถือ ยุพยงได้ยิน แต่ยังไม่วางจะรับสาย เสียงเรียกดังยาวนานติดต่อกันจนเมษตัดสายไปก่อน

ยุพยงบอกให้รหัสรอ ก่อนจะลุกไปหยิบโทรศัพท์ที่เสียงเรียกเพิ่ง จะหยุดไป เบอร์โทรที่ค้างอยู่บนหน้าจอทำให้เธอขมวดคิ้ว ไหวไม่ไหว อย่างไม่ใส่ใจ เดินกลับมานั่งลงที่เดิม

“ ใครหรือฮะ ” เสียงทุ้มถามมาจากปลายทาง

ยุพยงตอบว่า “ เมษค่ะ สายตัดไปแล้ว ”

ชื่อเมษ ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกงวยใจในใจ รู้ว่าหนุ่มหล่อผู้นั้น พยายามเข้าถึงทัตทยาเพียงไร “ อ้าว มีธุระอะไรสำคัญหรือเปล่า ”

“ คงไม่มีอะไรมากกระมัง คนนี้พอโทรมาก็มีแต่เรื่องเงิน เท่านั้นแหละ ” เสียงของเธอถูกดูแคลน

“ คุณหยงจะไม่โทรกลับไปหรือฮะ ”

“ ไม่โทรละค่ะ ประเดี๋ยวเขาก็โทรหายัยเหยาเองแหละ...”

เอ... เมื่อก็เราถึงไหนกันแล้วคะ ”

“ ออเดออร์สั่งสินค้ำล่าสุดครับ ”

“ เดี่ยวหยงดูก่อนนะ ” เธอมองไล่ไปตามตัวอักษรบนหน้าจอ ริมฝีปากเจือยิ้มทวงถาม “ แต่อย่าลืมนะ คุณระสัญญาว่าจะแคร์ ศึกษาดูแล้วลบทิ้ง อย่าส่งต่อไปให้ใครเป็นอันขาดเชียว หยงไม่

“อยากจะได้ตร้อน ”

“ ครับ ผมไม่ทำให้คุณหยงเดือดร้อนหรอกครับ ”

สีหน้าของชายหนุ่มกลับเจืออยู่ด้วยรอยยิ้มเยาะหยัน...

เยาวดีรับฟังเมษด้วยความเป็นห่วง ชายหนุ่มอ้อนว่า

“ เขามองผมเหมือนยังกับจะขยี้ให้ตายคามือ นึกถึงแล้วผมยังผวาอยู่เลย ผมไม่เอาด้วยแล้วนะคุณเหยา จะย้ายออกจากที่นี่ละ ”

เธอปลอบว่า “ เมษคิดมากไปเองหรือเปล่า มันจะเป็นไปได้ยังไง ก็เรายังไม่ได้ทำอะไรเลยนี่นา ”

“ ผมก็ไม่รู้ แต่ที่รู้แน่ก็คือเขาเกลียดผม มองไปที่ไรถ้าเขาไม่บ้ำใส่เจ้าเครื่องออกกำลัง ก็จ้องผมอย่างกับจะฉีกเป็นชิ้นๆ เมื่อก่อนก็เคยพบกัน แต่เขาไม่ได้ทำสีหน้าท่าทางแบบนั้น ”

“ คุยกับหยงแล้วหรือยัง ถ้าคุณริตหึงเมษกับทัตทยาจริงๆ ละก็ เขาคงต้องพูดอะไรให้หยงฟังบ้างละ ”

“ ผมโทรไปแล้ว แต่ว่าโทรศัพท์ที่ไม่ว่าง ”

“ เอาเถอะนะ แล้วเหยาจะถามให้ เมษใจเย็นๆ ก่อนก็แล้วกัน อาจจะไม่มีอะไรก็ได้ ”

“ โอ้ย นี่คุณเหยายังจะให้ผมใจเย็นอยู่อีกหรือ ผมว่าจะหาที่อยู่ใหม่แล้วนะ เห็นแล้วผวา สงสัยคงนอนไม่หลับไปอีกนาน ”

“ ถ้าเมษไม่สบายใจ อยากจะย้ายออกก็ตามใจ แต่เหยากลับคิดว่าเป็นโอกาสดีของเมษแล้ว ถ้าแทรกเข้าไปได้ตอนนี้แล้วเขาเลิกกันขึ้นมาจริงๆ หยงก็ต้องจ่ายเงินให้เมษตามที่ตกลงกันไว้ แต่ว่าถ้าคุณออกมาก่อน.....”

“ ผมไม่อยากได้เงินคุณหยงแล้ว ” เขาโวยวาย

“ งั้นก็ตามใจ เมษตัดสินใจเองก็แล้วกัน ” เยาวดีเสียงอ่อนไม่รู้ว่าจะปลอบอย่างไร สงสารก็สงสาร เสียดายเงินแทนชายหนุ่มที่เธอรู้ว่ากำลังจนตรอกก็เสียดาย เธอเองไม่ได้มีใครจุนเจือเหมือนน้องสาว ไม่มีเงินแสนจะมาตกรางวัลให้ใคร ลำพังเงินเดือนของเธอก็ต้องใช้อย่างประหยัดมัธยัสถ์อยู่แล้ว.....

ภูติหมองทัตทยาด้วยความหวังโย เรื่องที่เธอโทรศัพท์มาบอกเล่าทำให้เขาต้องรีบขับรถมาหาที่บ้าน ร่องรอยข้าวของถูกทำลายยังทิ้งให้เห็นแม้ว่าทัตทยาพยายามเก็บกวาดแล้ว

“ เจ็บตรงไหนหรือเปล่า ”

หญิงสาวสั่นหน้า “ ไม่จะ แต่ว่ากลัวมาก ทัดไม่เคยเห็นคุณริตเป็นอย่างนี้มาก่อนเลย ”

ภูติทอยกับหนุ่มใหญ่มานาน ไม่เคยเห็นจาริตใช้กำลังกับใครอย่างมากก็ด่าว่าด้วยคำพูดที่แทงทะลุความรู้สึก บุคลิกที่คนอื่น ๆ หากไม่รู้จักดีจะคิดว่าเขาเป็นคนเชื่อมั่นที่งามสง่าประณีตสบบุรณแบบอย่างไรก็ตามการแสดงออกของหนุ่มใหญ่มหาเศรษฐีที่เคยถูกพบเห็น ดูจะเป็นที่ยอมรับได้ไปหมดแม้ในยามที่เขาโกรธถึงที่สุด และพอลายโกรธ เขาก็กลับเป็นคนทีเติมไปด้วยเสน่ห์ที่ใครๆ ก็อยากจะรู้จัก

ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เขาถึงกับทำลายข้าวของ โต๊ะรับแขกเคยถูกปูดด้วยกระจกหนา เก้าอี้วมตัวใหญ่พังอยู่ต่อหน้า

“ เขาไม่พูดอะไรเลย พอพังข้าวของแล้วก็เข้าห้องไปแต่งตัวแล้วขับรถออกไป กลับเข้ามาตอนดึก หันหลังนอนหลับไม่พูดไม่จา พอเช้าก็ลุกออกไปทำงาน ”

“ บอกรหัสหรือเปล่า ” คำถามนั้นทำให้ทัตทยานิ่ง ภูติพูดต่อไปว่า “ อย่างน้อยเขาก็ควรจะระวังตัวไว้บ้าง ”

ทัตทยาไม่ได้บอกภูติถึงเรื่องความสัมพันธ์ที่सानแนหนาในระหว่างเธอและรัทท์ เขาคงเดาเอาเองและหวังโยว่าเรรินจะพลอยเดือดร้อนไปด้วย

“ คุณริตไม่รู้จักรัทท์ ”

“ ก็ดีแล้ว ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องไปบอกให้รู้ ”

“ หมู่นี้ตัดต้องไปดูแลพ่อก็เลยไม่ค่อยได้ไปหาระริน แต่ว่าโทรไปคุย เห็นระรินบอกว่าตั้งแต่น้องหลิวออกจากโรงพยาบาล ภูก็ไม่ค่อยได้ไปที่บ้านเหมือนกัน ”

ภูดีทอยากจะไป แต่พอพบหน้าพี่น้องคุณนั้นแล้วก็อดรู้สึกเจ็บปวดไม่ได้ “ ไปครั้งหนึ่ง แต่ช่วงนี้งานผมยุ่ง ”

“ ทัดเป็นห่วงระริน เขาเป็นคนน่ารักมากนะภู ”

ชายหนุ่มรู้ว่าตัดพยายามกำลังพยายามจะทำอะไร จับคนที่เขารักสองคนให้เข้าคู่กัน ช่วงเวลาที่ได้มีโอกาสสนิทสนมด้วยทำให้ชายหนุ่มหักห้ามความพึงพอใจในหญิงสาวที่ถูกเอ่ยถึงไม่ได้ และระรินก็ให้ความเป็นมิตรสนิทใจมากขึ้นเรื่อยๆ แต่เขายังทำใจให้รู้สึกสนิทใจกับรัทไม่ได้ ยิ่งถ้าตัดทยาแตกแยกกับจาริตเพราะรัทจริงๆ เขาเองในฐานะคนที่จาริตวางใจยิ่งสมควรที่จะห่างจากหญิงสาวผู้เป็นน้องสาวของรัท

นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งในสอง ที่ทำให้เขาตัดสินใจที่จะถอยออกมา

นึกถึงเมื่อหญิงสาวนั่งหน้าเขี้ยวเฝ้าลูกตัวน้อยอยู่ที่โรงพยาบาล เธอหน้าตาซีมเมื่อลูกร้องไห้เพราะถูกเจาะเลือดไปตรวจวันละหลายครั้ง เธอเป็นเพียงหญิงสาวที่บอบบาง ไม่ใช่คนใจแข็งอย่างที่พยายามจะเป็นเลยสักนิด

ใบหน้าอ่อนชืดเขี้ยวนั้นกระจ่างขึ้นเมื่อเขาปรากฏตัว และในยามที่พูดคุยกัน แม้เมื่อหญิงสาวเล่าเรื่องของพี่น้องหลิวออกมาและย้ำความตั้งใจเดิมว่า “ รินจะรอกฤชณะ รินเชื่อว่าเขาจะต้องกลับมา ” แต่สีหน้าและสายตาเธอในยามเปลวกลับเปิดรับเขาอย่างปิดบังไว้ไม่ได้

แต่ก็เป็นคำพูดนั่นเอง “ รินจะรอกฤชณะ รินเชื่อว่าเขาจะต้องกลับมา ” ที่ทำให้ภูดีทเลี้ยวรถกลับก่อนที่จะถึงบ้านเธอ ไม่อยากที่จะเจ็บปวดอีกเป็นครั้งที่สอง...

ชายหนุ่มบอกตัดทยาว่า

“ ตอนนี้ผมเป็นห่วงตัดมากกว่า ย้ายไปอยู่บ้านพ่อสักพักหนึ่งดีไหม ”

ตัดทยาสั่นหน้า “ ไม่ดีกว่า ทัดกลัวคุณริตไปเอะอะที่นั่นสงสารพ่อ ”

“ ผมกลัวว่าเขาจะรุนแรงกับทัด ”

“ ถ้าเป็นอย่างนั้นทัดก็ต้องยอม...” สีหน้าของเธออ่อนเศร้า เครื่องขริม “ ทัดผิดเองที่เป็นฝ่ายทำให้เขาเจ็บปวด ทัดจะยอมทนไปก่อน รอสักพักให้เขาตัดสินใจได้แล้วทุกอย่างจะดีขึ้นเอง ”

ชายหนุ่มถอนใจ สีหน้าของตัดทยาแม้จะวิตกกังวลแต่ก็คล้ายตัดสินใจแล้วอย่างเด็ดขาด

“ ทัดคิดว่าคุณริตคงไม่ทำอะไรรุนแรงมากไปกว่านี้อีกแล้วละภู เขายังมีทางไปอีกไกล คงไม่เอาชื่อเสียงมาโยนทิ้งตรงนี้หรอก นอกจากนี้เขายังมีอุปถัมภ์และอาจจะมีผู้หญิงอื่นอีก ” เธอพูดคล้ายกำลังปลอบใจตัวเอง “ แต่ว่า...” เสียงที่พูดต่อลงเล “ ถ้าหากมีอะไรเกิดขึ้นจริงๆ ละก็ ทัดฝากภูดูแลพ่อด้วยนะจ๊ะ ”

“ ไม่เอาน่า..... ” ชายหนุ่มส่ายหน้า

หญิงสาวชิงพูดว่า “ ทัดแค่พูดเผื่อไว้เท่านั้นเอง ทัดมีความรู้สึกแปลกๆ จะว่าสังหรณ์ใจหรือคิดมากไปเองก็ไม่รู้ แต่ว่าทัดรู้สึกไม่ดีเลย ”

“ แล้วยังจะอยู่ที่นี้ทำไมอีก ” ความเป็นห่วงกังวลทำให้เขาพูดอะไรไม่ออก

เธอจับแขนชายหนุ่ม ดวงตาขริมอ่อนเศร้าบอกความตั้งใจจริง “ ภู... ทัดอยู่กับคุณริตมาห้าปีแล้วจู่ๆ ก็ลุกขึ้นมาอกใจเขา เพราะอย่างนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดกับทัด มันก็สมควรแล้วละ ”

ภูดีทถอนใจ รู้ว่าไม่อาจจะเปลี่ยนใจเธอได้.....